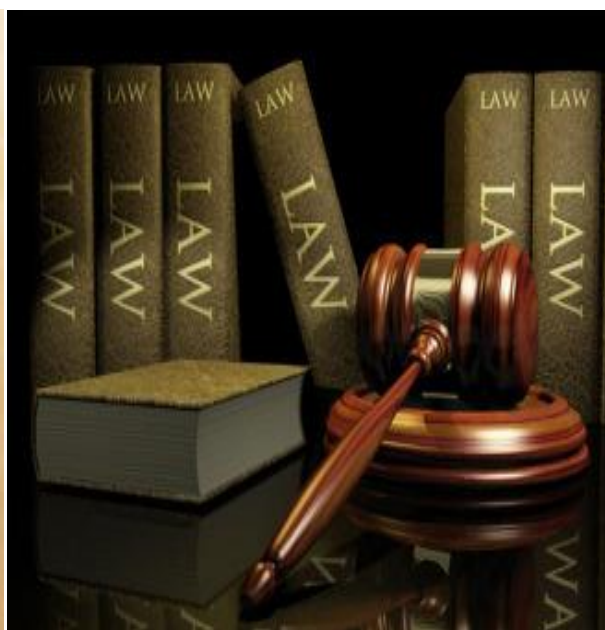

**ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ВЧЕНИХ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ЦЕНТР ІНІЦІАТИВ МОЛОДІ»
БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «БЛАГОДІЙНЕ ТОВАРИСТВО
«УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЗАХИСТУ ПРАВ ПАЦІЄНТІВ»
ТОВ «МЕДПРАВО-КОНСАЛТИНГ»
ТОВ «КЛІНІКА ПЕРВИННОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ № 1»
ІСПАНСЬКА КОМПАНІЯ LOREN COSTA LLORET SL**

СОЦІАЛЬНІ, ПРАВОВІ ТА УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ, СВІТОВИЙ ДОСВІД

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**05 ЛЮТОГО 2021 РОКУ
Льорет-де-Мар**

Список використаних джерел:

1. Колупаєва А. А. Інклюзивна освіта в контексті реалій сьогодення. URL: http://slovjanochka.at.ua/publ/inkluzivna_osvita_v_konteksti_realij_sogode_nnja/1-1-0-53.
2. Про затвердження Положення про інклюзивно-ресурсний центр : Постанова Кабінету Міністрів України № 545 від 12 липня 2017 р. (із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 617 від 22.08.2018). Урядовий кур'єр. 2017. № 137.
3. Про освіту : Закон України. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 30. Ст. 1.

Самко Анатолій Васильович,
старший викладач кафедри управління і економіки фармації Запорізького державного медичного університету

Британова Тетяна Сергіївна,
асистент кафедри управління і економіки фармації Запорізького державного медичного університету, кандидат фармацевтичних наук

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧО-НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОТЕЗНО-ОРТОПЕДИЧНИХ ВИРОБІВ

В умовах гібридної війни проблема інвалідності та реабілітації в Україні, яка пов'язана з протезуванням людини на сьогодні є ще недосконалою. За останні роки в Україні зроблено реальні та вагомі кроки щодо підвищення рівня соціального захисту населення та гармонізації вітчизняного законодавства відповідно до міжнародних стандартів і норм. Питанням цивільно-правового регулювання відносин з надання реабілітаційної допомоги присвячено багато досліджень, як вітчизняних так і зарубіжних вчених [1, с. 84].

Для врегулювання правовідносин у сфері виробництва та обігу протезно-ортопедичних виробів необхідне нормативне закріплення їх основних положень. Воно повинно забезпечуватися виключно державою, як це прийнято в усіх країнах світу.

Ключовим та першочерговим законодавчим документом є Закон України «Про реабілітацію інвалідів в Україні», який відповідно до Конституції України визначає основні засади створення правових, соціально-економічних, організаційних умов для усунення або компенсації обмежень життєдіяльності, викликаних порушенням здоров'я зі стійким розладом функцій організму, функціонування системи підтримання інвалідами фізичного, психічного, соціального благополуччя, сприяння їм у досягненні соціальної та матеріальної незалежності. Так, згідно зі статтею 26 цього Закону безкоштовне забезпечення технічними та іншими засобами

реабілітації за індивідуальною заявкою особам з інвалідністю, послугами післягарантійного ремонту здійснюються у вигляді грошової допомоги для оплати вартості виданих виробів та наданих послуг шляхом безготівкового перерахування коштів підприємствам, що виконали зазначені заявки та відповідають кваліфікаційним вимогам, які визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення [2].

Станом на 2020 рік на території України виготовлення даної продукції займаються більше 70 протезно-ортопедичних підприємств. В Україні на сьогоднішній день розроблено і затверджено близько 40 національних стандартів на технічні засоби реабілітації (ТЗР) серійного виробництва, а деякі із них (30) є гармонізованими з міжнародними стандартами на групи технічних засобів реабілітації, які виготовляються серійно і постачаються в Україну.

Слід зазначити, що основні класифікаційні угруповання протезів та інших технічних засобів реабілітації та їх перелік визначено КМУ № 321 від 05 квітня 2012 року «Про затвердження Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю та інших окремих категорій населення і виплати грошової компенсації вартості за самостійно придбані технічні та інші засоби реабілітації, переліків таких засобів» зі змінами у постанові КМУ № 806 від 14 серпня 2019 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 321». В ньому також визначено уточнений перелік технічних та інших засобів реабілітації, який сформований за кодами класифікаційних угруповань технічних засобів реабілітації, що встановлені міжнародним стандартом ISO 9999:2002 «Technical aids for persons with disabilities – Classification and terminology».

Також відповідно до п. 23 даної постанови, особа з інвалідністю самостійно обирає підприємство, яке буде виготовляти йому протезно-ортопедичний виріб. Зазначений засіб реабілітації виготовляється підприємством індивідуально конкретній особі з урахуванням її функціональних можливостей та антропометричних даних [3, 4].

Національні стандарти регламентують: класифікацію, систематизацію і термінологію; технічні вимоги; методи оцінювання показників якості та безпеки технічних засобів реабілітації що надається інвалідам; загальні вимоги до послуг, що надаються інвалідам; загальні показники функціонального призначення; вимоги до деяких видів технологічного оснащення для розробки і виготовлення технічних засобів реабілітації.

Таким чином, процес забезпечення інвалідів технічними засобами реабілітації, а саме протезно-ортопедичними виробами потребує подальшого вдосконалення нормативно-законодавчої бази з урахуванням міжнародних підходів.

Список використаних джерел:

1. Салєєва А. Д. Класифікація і номенклатура ортезів на кінцівки та хребет / А. Д. Салєєва, Т. Є. Кудрявцева, К. Я. Карпенко, О. Д. Чернишов //

Ортопедия, травматология и протезирование. – 2013. - № 1. – С. 84–89. – Режим доступу: <http://otr-journal.com.ua/article/viewFile/11342/9559>.

2. Закон України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» від 06.10.2005 р. № 2961–IV – Україна. Закони. Про реабілітацію інвалідів: [прийнятий Верховною Радою 06 жовтня 2005 р. № 2961–IV] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15>.

3. Постанова КМУ №321 від 05.04.2012 р. «Про затвердження Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю та інших окремих категорій населення і виплати грошової компенсації вартості за самостійно придбані технічні та інші засоби реабілітації, переліків таких засобів». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/321-2012>.

4. Постанова КМУ № 806 від 14. 08. 2019 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 321» Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/806-2019>.

Слободинюк Вікторія Едуардівна,
Викладач фармакології КЗ Дубенський
фаховий медичний коледж Рівненської
обласної ради

ФАЛЬСИФІКАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Формування фармацевтичного ринку України розпочалося зі здобуттям країною незалежності. Дана галузь знаходиться в постійному процесі розвитку. Незважаючи на низьке фінансування, ринок фармацевтичних послуг України, відноситься до швидкозростаючих ринків. Було досліджено, що його структура показує переважання традиційних препаратів і відсутність інноваційних, що є наслідком низького рівня інвестицій в галузь.

Учасниками фармацевтичного ринку є: розробники фармацевтичної продукції, її виробники, імпортери фармацевтичної продукції, органи державної реєстрації цієї продукції; дистриб'ютори фармацевтичної продукції, аптечні заклади, що займаються її безпосередньою реалізацією, та інші заклади охорони здоров'я або соціальні заклади, які закупають і зберігають фармацевтичну продукцію з метою надання медичних або соціально-медичних послуг; також спеціально уповноважені органи державного контролю фармацевтичного ринку.

Проблеми, що виникають на фармацевтичному ринку, є надзвичайно важливими. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, кожна десята упаковка ліків є неякісною чи підробленою у країнах з низьким та середнім рівнем доходів, до яких належить і Україна. Деякі експерти називають цифру в 30 відсотків. Обшуки і арешти підозрюваних у виготовленні фальсифікованих ліків відбуваються регулярно у різних регіонах. Фальсифіковані лікарські засоби підривають довіру суспільства до